
108

Besluit van 7 maart 2014 tot uitvoering van de artikelen 5, tweede lid, 11, eerste lid, en 14 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen BES (Besluit aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen BES)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Veiligheid en Justitie van 7 februari 2014, nr. 480001;

Gelet op de artikelen 5, tweede lid, 11, eerste lid en 14 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen BES;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van 19 februari 2014, nr. WO3.14.0028/11;

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Veiligheid en Justitie van 4 maart 2014, nr. 487919;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Algemene bepalingen

Artikel 1

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

- a. *wet*: de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen BES;
- b. *motorrijtuigen*: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van de wet;
- c. *verzekeraar*: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van de wet.

Verzekerde som

Artikel 2

De som waarvoor de verzekering van aansprakelijkheid, bedoeld in artikel 14 van de wet, voor een motorrijtuig ten minste moet zijn gesloten, bedraagt USD 50.280,- per gebeurtenis.

Artikel 3

In afwijking van het in artikel 2 bepaalde bedraagt voor een motorrijtuig dat is ingericht tot het vervoer van meer dan zes personen, de bestuurder daaronder niet begrepen, de verzekerde som ten minste USD 8.380,- maal het betreffende aantal, met een maximum van USD 167.600,- per gebeurtenis.

Eigen risico

Artikel 4

Het bedrag bedoeld in artikel 5, tweede lid, van de wet wordt vastgesteld op USD 0,-.

Verzekeringsbewijs

Artikel 5

Het bewijs van verzekering, als bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de wet, bestaat uit de kwitantie die door een verzekeraar aan de verzekerde verstrekt wordt. Deze kwitantie moet tenminste bevatten het kenteken van het motorrijtuig, de naam van de verzekeraar en van de verzekeringnemer, het polisnummer, de dagtekening en het jaar van ingang van de dekking, alsmede de periode waarvoor de dekking geldt.

Slotbepalingen

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 7

Dit besluit is op verzekeringen die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit reeds zijn gesloten, van toepassing nadat een jaar na dit tijdstip is verstreken. Gedurende die termijn is dit besluit evenmin van toepassing op wijzigingen in die verzekering na het in werking treden van dit besluit.

Artikel 8

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen BES.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Wassenaar, 7 maart 2014

Willem-Alexander

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I.W. Opstelten

Uitgegeven de *veertiende* maart 2014

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I.W. Opstelten

Het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van artikel 26, zesde lid j° vijfde lid, van de Wet op de Raad van State, omdat het zonder meer instemmend luidt.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Bij de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Stb. 2010, 346) heeft de Landsverordening aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (P.B. 1977, nr. 4) (hierna te noemen: de Landsverordening) de status van wet gekregen en is de citeertitel gewijzigd in Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen BES (hierna te noemen: WAM BES). Hieruit volgt dat sinds 10 oktober 2010 de WAM BES (Stb. 2010, 499) van toepassing is op Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna te noemen: BES). De WAM BES regelt de verplichting tot het sluiten van een verzekering ter dekking van wettelijke aansprakelijkheid veroorzaakt door een motorrijtuig. Zo bepaalt deze wet welke schade de verzekering moet omvatten en welke aansprakelijkheid voor schade niet hoeft te worden gedekt. In de WAM BES is een aantal grondslagen opgenomen waaraan nog geen uitvoering is gegeven. Het gaat hierbij om de bepalingen waarin wordt verwezen naar het bedrag waarvoor de verplichte verzekering ten minste moet zijn gesloten (artikel 14 WAM BES), de regels die worden gesteld aan het bewijs van verzekering (artikel 11, eerste lid, WAM BES) en het bedrag van het overeengekomen «eigen risico» (artikel 5, tweede lid, WAM BES). In dit besluit wordt uitvoering gegeven aan deze bepalingen.

Bij de uitvoering van artikel 5, tweede lid, 11, eerste lid, en artikel 14 van de WAM BES is zoveel mogelijk aangesloten bij het Uitvoeringsbesluit aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen 1983 (P.B. 1983, nr. 69) (hierna te noemen: het Landsbesluit) dat tot 10 oktober 2010 voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba gold. Aansluiting bij het Landsbesluit past namelijk het beste bij de Landsverordening die thans geldt op Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Hierdoor sluit het besluit het beste aan bij de thans bestaande praktijk op deze eilanden.

Verschillen met het Landsbesluit

In de WAM BES zijn tevens een aantal bepalingen opgenomen over het Waarborgfonds Motorverkeer. Het betreft de artikelen 15 t/m 19. Artikel 32 WAM BES bepaalt dat deze artikelen pas in werking treden met ingang van een bij afzonderlijk koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Aangezien er geen afzonderlijk koninklijk besluit is vastgesteld (hetzelfde geldt voor de overeenkomstige artikelen in de Landsverordening), zijn de artikelen 15 t/m 19 nog niet in werking getreden. Dit betekent dat Bonaire, Sint Eustatius en Saba op dit moment (nog) geen Waarborgfonds Motorverkeer hebben. Omdat dit besluit alleen bedoeld is om uitvoering te geven aan bepalingen die thans gelden voor deze eilanden, en niet om nieuwe regelingen in te voeren voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba, zullen de bepalingen over het waarborgfonds niet worden uitgevoerd.

Andere artikelen die wel voorkomen in het Landsbesluit, maar niet in dit besluit, zijn de artikelen 25 t/m 28. Deze artikelen in het Landsbesluit vloeien voort uit artikel 20 van de Landsverordening, dat regelt dat bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld. Deze regeling is echter niet overgenomen in de WAM BES. Verder wijkt artikel 4 van dit besluit af van artikel 4 van het Landsbesluit. Voor deze afwijking en andere, vooral technische, wijzigingen wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

Artikelen

Artikel 1

Dit artikel geeft de definities die worden gebruikt in dit besluit. Voor de definities is aangesloten bij de definities die worden gebruikt in de WAM BES.

Artikel 2

Met artikel 2 wordt inhoudelijk aangesloten bij artikel 2 van het Landsbesluit. De enige wijziging ten opzichte van het Landsbesluit is dat de munteenheid is gewijzigd van Nederlands-Antilliaanse gulden naar de Amerikaanse dollar. Bij het omrekenen van het bedrag is gebruik gemaakt van de omrekenkoers genoemd in artikel 8 van de Wet geldstelsel BES (Stb. 2010, 363), waarbij is afgerond naar boven.

Artikel 3

Artikel 3 geeft een afwijkende regeling voor motorrijtuigen die meer dan 6 personen, exclusief de bestuurder, kunnen vervoeren. Voor deze motorrijtuigen geldt op grond van artikel 3 een verzekerde som van USD 8.380,- per persoon, met een maximum van USD 167.600,- per gebeurtenis. Voor de berekening van de verzekerde som is het aantal personen dat vervoerd kan worden (oftewel het aantal plaatsen) relevant, niet het werkelijke aantal passagiers dat zich aan boord van het motorrijtuig bevindt. Ook voor deze bedragen geldt dat de bedragen overeenkomen met deze in het Landsbesluit, waarbij deze zijn omgerekend van Nederlands-Antilliaanse gulden naar Amerikaanse dollar (zie artikel 8 van de Wet geldstelsel BES).

Artikel 4

Artikel 4 geeft uitvoering aan artikel 5, tweede lid, van de WAM BES. Artikel 5, eerste lid, bepaalt dat als de verzekeraar en de verzekerde zijn overeengekomen dat de verzekerde een eigen risico heeft, de verzekeraar niettemin gehouden is de benadeelde de gehele schadeloosstelling te betalen. Lid 2 bepaalt vervolgens dat de verzekeraar jegens de benadeelde een beroep kan doen op een beding waarbij is overeengekomen dat de verzekeraar slechts dekking biedt voor het bedrag boven een bepaalde drempel voor de benadeelde. Dit betekent dat de verzekeraar een zogenaamd franchise (een soort «eigen risico») kan overeenkomen met de verzekerde. Dit «eigen risico» kan de verzekeraar tegen de benadeelde invoeren, ook al is de benadeelde zelf geen partij bij de overeenkomst. Gevolg hiervan is dat de benadeelde de verzekeraar alleen kan aanspreken voor het bedrag boven het «eigen risico». Voor het bedrag van het «eigen risico» zal de benadeelde de verzekerde zelf moeten aanspreken. De benadeelde ontvangt in geval van een dergelijk beding dus niet, zoals lid 1 bepaalt, de gehele schadeloosstelling van de verzekeraar, maar slechts het bedrag boven het «eigen risico».

In het Landsbesluit is een bedrag opgenomen van omgerekend USD 84,- als «eigen risico» dat tegen de benadeelde kan worden ingeroepen. Dit bedrag wordt niet overgenomen in dit besluit. In plaats daarvan wordt het bedrag vastgesteld op USD 0,-. Als er geen bedrag wordt vastgesteld in dit besluit, heeft de verzekeraar de vrijheid om een beding overeen te komen met de verzekerde waarbij er geen grenzen worden gesteld aan het «eigen risico» dat tegen de benadeelde kan worden ingeroepen. Door een bedrag van USD 0,- op te nemen, wordt ervoor gezorgd dat er geen uitkeringsdrempel voor de verzekeraar

mogelijk is. Hier is voor gekozen, omdat het opnemen van een drempel niet aansluit bij het doel van de WAM BES. De WAM BES regelt de verplichting voor de bezitter van een motorrijtuig om een verzekering voor zijn of haar voertuig af te sluiten en deze verzekering in stand te houden. Deze verzekering moet de wettelijke aansprakelijkheid dekken voor schade die door het motorrijtuig is veroorzaakt. Het doel hiervan is dat de benadeelde, oftewel degene die schade heeft geleden, schade die hij niet zelf heeft veroorzaakt eenvoudig kan verhalen. Hiervoor krijgt de benadeelde op grond van artikel 6 WAM BES een eigen recht op schadevergoeding jegens de verzekeraar. De benadeelde kan zo direct de verzekeraar aanspreken en hoeft zich niet tevens te verhalen op de verzekerde. Het instellen van een «eigen risico» voor benadeelden strookt hier niet mee. De benadeelde verliest hierdoor juist zijn eigen recht op schadevergoeding jegens de verzekeraar. De benadeelde zal namelijk de verzekeraar moeten aanspreken voor het bedrag boven het «eigen risico» en daarnaast nog de verzekerde voor het bedrag van het «eigen risico» zelf. De benadeelde ondervindt zo nadeel van een beding waar hij geen partij bij is. Dit is niet gewenst.

Artikel 5

Artikel 5 voert artikel 11, eerste lid, WAM BES uit. Het eerste lid van artikel 11 WAM BES bepaalt dat de bestuurder van een motorrijtuig een bewijs van verzekering bij zich moet hebben. In artikel 5 worden nadere eisen gesteld aan dit bewijs. Het bewijs van verzekering moet op grond van dit besluit bestaan uit een kwitantie die de verzekeraar aan de verzekerde verstrekt. Deze kwitantie moet in ieder geval bevatten: het kenteken van het motorrijtuig, de naam van de verzekeraar, de naam van de verzekerde, het polisnummer, de datum waarop de dekking is ingegaan en de periode waarvoor de dekking geldt. Deze eisen komen inhoudelijk overeen met de eisen die gesteld worden in artikel 5 van het Landsbesluit. In artikel 5 van het Landsbesluit is nog een tweede lid opgenomen waarin een delegatiegrondslag is opgenomen om nadere regels te stellen over de controle op de naleving van de verzekeringsplicht op grond van de Landsverordening. Dit lid is niet overgenomen in dit besluit, omdat artikel 21a WAM BES hier al in voorziet. Artikel 21a WAM BES gaat over het toezicht op de naleving van de regels die zijn opgenomen in de WAM BES en de daarop gebaseerde regelgeving, zoals dit besluit. Dit artikel bepaalt dat de controle op de naleving gebeurt door ambtenaren die met deze taak zijn belast.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt dat dit besluit in werking treedt op een tijdstip dat bij koninklijk besluit wordt bepaald. Zo kan ervoor worden gezorgd dat er nog enige tijd zit tussen de inwerkingtreding van dit besluit en de bekendmaking ervan, zodat de verzekeraars de tijd hebben hun verzekeringsvoorwaarden aan te passen en de verzekerden hierover te informeren.

Artikel 7

Artikel 7 regelt het overgangsrecht voor gevallen waarin er al een verzekering is gesloten voor inwerkingtreding van dit besluit. Als er nog geen wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor het motorrijtuig is gesloten, dan is het besluit vanaf de inwerkingtreding van toepassing. Is er al wel een verzekering gesloten op dit moment, dan hoeft deze niet direct te worden aangepast. Artikel 7, eerste zin, bepaalt namelijk dat dit besluit op bestaande verzekeringen pas van toepassing is een jaar na inwerkingtreding van dit besluit. De tweede zin van het artikel regelt

vervolgens dat de termijn van een jaar ook geldt als een verzekering wordt gewijzigd binnen een jaar na inwerkingtreding van het besluit. Verzekeraars hoeven dus niet direct hun verzekering aan te passen en nieuwe verzekeringsvoorwaarden naar de verzekerden te sturen, waardoor zij te maken zouden krijgen met extra administratieve lasten. Zij kunnen er voor kiezen om de wijziging van de verzekering te laten gelden op het moment dat zij jaarlijks de geldende verzekeringsvoorwaarden naar de verzekerde sturen. De verzekerde ontvangt zo geen wijziging tussendoor, maar heeft direct een overzicht van de nieuwe voorwaarden die het hele volgende jaar voor hem of haar gelden.

Artikel 8

De citeertitel van het besluit is: Besluit aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen BES.

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I.W. Opstelten